

Motocykl Junak M 07 z wózkiem bocznym

AUTOR / WYTWÓRCA

CZAS I MIEJSCE

Czas powstania:
1958

Miejsce powstania:
Szczecin, Polska

DANE TECHNICZNE

Wymiary:
wys.: 1020 mm, sze.: 1610 mm, dł.: 2180 mm

Materiał:

Technika:

PRAWA

Właściciel obiektu: Muzeum Inżynierii i Techniki. Wizerunki cyfrowe i metadane obiektu: domena publiczna. Opis kontekstowy: licencja CC BY-NC-SA 3.0 PL (Uznanie autorstwa - Użycie niekomercyjne - Na tych samych warunkach 3.0 Polska).

POZOSTAŁE INFORMACJE

MIM 399/II-51

SŁOWA KLUCZOWE

drogownictwo, motocykl, PRL, przemysł, ropa naftowa, sport motorowy, towar luksusowy, transport indywidualny, ulica

OPIS

Motoryzacja w Polsce po II wojnie światowej opierała się na motorach i motorowerach. W kraju wyniszczonym wojną, niewiele osób mogło pozwolić sobie na zakup trudno dostępnych samochodów. Z tego powodu, w PRL przez długi czas motocykle były substytutem samochodów. Wśród nich szczególnym obiektem pożądania był Junak. Konstrukcję motocykla Junak M 07 opracowano w 1952 roku w Biurze Konstrukcyjnym Przemysłu Motoryzacyjnego w Warszawie. Głównym konstruktorem pojazdu był inż. Jan Ignatowicz. Podwozie zaprojektował Stefan Poraziński, a silnik Krzysztof Wójcicki. Motocykl powielał rozwiązania techniczne sprawdzone wcześniej w maszynach zagranicznych podobnej klasy. Nawiązywał także, co szczególnie widoczne w konstrukcji silnika, do przedwojennych motocykli Sokół 600. Junak był największym i jedynym po II wojnie światowej produkowanym w Polsce cywilnym motocyklem wyposażonym w silnik czterosurowy. Chwalono go za dobre osiągi i właściwości jezdne. Niestety, wadą tych pojazdów w całym okresie ich produkcji, była niska jakość podzespołów. Użytkownicy narzekali również na wysoki poziom wibracji i hałasu towarzyszący pracy jednostki napędowej. „Polski harley” zapisał się w historii rodzimego sportu motorowego, dzięki sukcesom w rajdach terenowych. W 1959 roku na specjalnie przebudowanym junaku ustanowiono polski rekord prędkości jednoślada wynoszący 149,3 km/h. Rekord ten nie został pobity aż do końca PRL-u. Przez cały okres ich produkcji, junaki były uważane za towar luksusowy, dlatego popyt na nie spadł w latach 60., kiedy wzrosła produkcja samochodów osobowych. Do roku 1965 wyprodukowano 90 000 egzemplarzy, w tym 10 000 modelu M 07. Opracował: Szymon Czyżyk